

การสำรวจแนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงาน ในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ใน ปีพ.ศ.2563-2564

ทิพย์ภัทรวรรณ แดงชุ่ม¹
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์²

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการหนี้สิน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีช่วงโรคระบาดโควิด 19 (2) เพื่อศึกษาความแตกต่างกันในปัจจัยส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีกับแนวทางการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 (3) เพื่อศึกษาความแตกต่างกันในปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีกับแนวทางการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาลช่วงโรคระบาดโควิด 19 กับแนวทางการบริหารจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่คนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีจำนวน 400 ตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นทางสถิติด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบักแล้ว มีค่าเท่ากับ 0.92 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ คือ t-test โดยใช้ t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มีค่าตอบ 2 กลุ่ม และใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อทดสอบพบความแตกต่าง จะใช้การทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

¹ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเงินยุคดิจิทัล มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

Master student, Master of Business Administration Program College of Innovation Business and Accountancy, Dhurakij Pundit University

² ปริญญาเอก และรองศาสตราจารย์สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

D.B.A. and Associate Professor in Finance, Dhurakij Pundit University

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-33 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 30,000 บาทขึ้นไป ประกอบอาชีพหลักเป็นพนักงานบริษัท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน มีการใช้บริการจากสถาบันการเงินเอกชนเป็นหลัก อัตราดอกเบี้ยสูงสุดชำระอยู่ที่ 2.01 % - 5.00 % ต่อปี สินเชื่อที่ใช้บริการคือ สินเชื่อบัตรเครดิต ระยะเวลาจ่ายชำระหนี้สูงสุดอยู่ที่มีคือ 10 ปีขึ้นไป และยอดการชำระหนี้ต่อเดือนอยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือภาระหนี้สินจากรัฐบาลของในระดับ ปานกลาง มีการรับรู้ข่าวสารนโยบายของรัฐบาลจากสื่อออนไลน์มากกว่าสื่อโทรทัศน์ หรือสื่ออื่นๆ และแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สิน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีช่วงโรคระบาดโควิด 19 ในด้านการวางแผนชำระหนี้สินพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวินัยในการชำระหนี้เป็นอย่างดีในระดับมาก ด้านการจัดการรายได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้จากอาชีพหลักเพียงพอต่อการชำระหนี้ในระดับปานกลาง และด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่าย และจ่ายค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นก่อน อยู่ในระดับมาก

ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีส่งผลต่อแนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 ไม่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุและรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ส่งผลให้แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน พบว่าด้านอัตราดอกเบี้ยที่ชำระ ระยะเวลาสูงสุดในการชำระหนี้ และ ยอดชำระหนี้ต่อเดือน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีที่แตกต่างกัน ส่งผลให้แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาล พบว่าปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาลมีความสัมพันธ์ทางบวก ต่อแนวทางในการบริหารจัดการหนี้ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แต่ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

คำสำคัญ: ความแตกต่าง, ความคิดเห็น, แนวทางการจัดการหนี้สิน, ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปี พ.ศ.2563-2564

A Survey of Debt Management Guidelines of People of Working Age in Nonthaburi Province During the Covid-19 Pandemic in 2020-2021

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the guidelines for debt management of people of working-age in Nonthaburi during the COVID-19 epidemic. (2) To study the personal factors of working-age people in Nonthaburi that affect the guidelines for managing debt during the COVID-19 epidemic. (3) To study the different factors related to the debt of working-age people in Nonthaburi province that affect guidelines for debt management during the Covid-19 epidemic. (4) To study the factors related to the government's debt assistance policy during the COVID-19 pandemic in relation to the guidelines for managing the debt of working-age people in Nonthaburi Province.

A sample response of 400 working-age people in Nonthaburi province was collected using a questionnaire that passed the statistical confidence test with a Cronbach's alpha coefficient of 0.92, which was 0.70 higher than the reliability criteria. The collected data was analyzed with a statistical package and the statistics used in the data analysis were percentage, mean and standard deviation. Frequency distribution tables and inferential analysis were used to test the hypothesis with the statistical analysis being T-test. The T-test was used to compare the difference between the mean of the independent variables with 2 different answers. One-way ANOVA was used to compare the difference between the mean of independent variables with more than 2 answers. LSD pair testing was performed using a statistical significance level of 0.05.

The results showed that most of the respondents were female, aged between 26-33 years, single, with a bachelor's degree, an average monthly income of 30,000 baht or more and reported occupation of being company employee. The survey found there are 3-4 family members who mainly use services from private financial institutions with the highest interest rate being 2.01 % - 5.00 % per annum. Form of credit used for the service is credit card loan. The maximum repayment period is 10 years or more and the monthly repayment amount is 10,001 – 20,000 baht.

There are moderate opinions about the policy to help with the debt burden from the government which came from online media rather than television or other media. In terms of guidelines for debt management of people of working-age in Nonthaburi province during the Covid-19 epidemic, most of the respondents had a very good level of discipline in debt settlement. In the aspect of income management, it was found that most of the respondents had a moderate income from their main occupation. In regards to cost control, it was found that most of the respondent's costs are prioritized and the respondent's pay the necessary expenses first at a high level.

The hypothesis test results showed that different individual factors: gender, status, education and occupation of people of working-age in Nonthaburi do not affect the guidelines for managing debt of working-age people in Nonthaburi during the COVID-19 pandemic in 2020-2021. Personal factors: age and average monthly gross income of people of working age in Nonthaburi resulted in a significant difference in the guidelines for debt management of working people in Nonthaburi province during the COVID-19 pandemic in 2020-2021. Of the factors relating to liabilities, it was found that interest rate payment, maximum repayment period and monthly repayment balance of people of different working ages in Nonthaburi Province on the guidelines for debt management of working people in Nonthaburi province during the COVID-19 pandemic in 2020-2021 were significantly different. For factors related to the government's debt assistance policy, it was found that factors related to the government's debt assistance policy had a positive correlation with the guidelines for debt management of working-age people in Nonthaburi Province During the COVID-19 pandemic in 2020-2021. However, the correlation value was low.

Keywords: Differences, Opinions, Debt management guidelines, During the COVID-19 pandemic in 2020-2021.

1. บทนำ

หนี้ครัวเรือนเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทางเศรษฐกิจของไทยในหลายปีที่ผ่านมา กว่าหนึ่งในสามของคนไทยมีภาระหนี้สูง และส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ภาระหนี้ที่สูงได้กลายเป็นปัจจัยจุดรั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุน และทำให้ครัวเรือนไทยขาดภูมิคุ้มกันต่อความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ วิกฤติโควิด-19 ซึ่งส่งผลทำให้ครัวเรือนจำนวนมากมีปัญหาในการชำระหนี้ก็ได้ตอกย้ำถึงความเปราะบางดังกล่าว และทำให้ปัญหาหนี้ครัวเรือนมีความท้าทายขึ้นมากท่ามกลางความไม่แน่นอนสูง และการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่อาจไม่รวดเร็วและทั่วถึง ซึ่งอาจส่งผลทำให้สถานการณ์บ้านปลายกลายเป็นวิกฤติหนี้รายย่อย (รายงานประจำปีธนาคารแห่งประเทศไทย, พ.ศ.2561)

อย่างไรก็ตาม การเป็นหนี้ไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป ต้น เพราะเมื่อเป็นหนี้แล้วเรามีหน้าที่ต้องใช้เงินต้นรวมถึงดอกเบี้ย ค่าปรับ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จะตามมาทั้งหมดนอกจากนี้ เมื่อคิดจะก่อหนี้ ต้องมีการวางแผนและบริหารจัดการเงินที่ได้มาให้ดี เพื่อให้สามารถชำระคืนหนี้ได้ตรงตามเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจได้โดยไม่สร้างภาระจนเกินตัว ซึ่งรวมถึงการหาข้อมูลจากสถาบันการเงินหลาย ๆ แห่ง เพื่อใช้เปรียบเทียบหาสินเชื่อที่เหมาะสมกับความต้องการและได้รับสิทธิประโยชน์มากที่สุด (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน เรื่องการบริหารหนี้สิน, สืบค้นเมื่อพ.ศ. 2564)

สาเหตุของการที่บุคคลก่อหนี้เกิดจาก ความไม่สมดุลระหว่างรายรับ และรายจ่าย หรือความต้องการใช้เงินที่รวดเร็ว การกู้หรือการขอสินเชื่อจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่นมากขึ้น แต่เมื่อมีหนี้ก็ต้องมีการชำระหนี้ การวางแผนการชำระหนี้ที่ดีจึงสามารถช่วยให้มีเป้าหมายในการชำระอย่างมีคุณภาพ (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน เรื่องปัจจัยที่ควรพิจารณาก่อนก่อหนี้, สืบค้นเมื่อพ.ศ. 2564) แต่เมื่อมีวิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด 19 ที่ทำให้เศรษฐกิจและการใช้ชีวิตของคนไทยเปลี่ยนไป เกิดผลกระทบมากมาย ซึ่งอาจทำให้รายได้ของบุคคลวัยทำงานลดลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายไม่ได้ลดและอาจจะมากขึ้นด้วย ทำให้เกิดปัญหาในการชำระหนี้ในหลายๆบุคคล จากปัญหาการมีหนี้สินในช่วงโควิด 19 โดยผลกระทบนี้กระทบต่อประชาชนในวงกว้าง จนรัฐบาลต้องกำหนดนโยบายให้สถาบันการเงินออกมาตรการมาช่วยเหลือประชาชนตามโครงการช่วยเหลือต่างๆในด้านหนี้สิน ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษากลุ่มวัยทำงานที่มีหนี้สิน แนวทางการวางแผนการบริหารจัดการหนี้สินของกลุ่มวัยทำงาน และการเข้าถึงการรับรู้นโยบายของรัฐบาลว่ามีส่วนช่วยหรือให้ประโยชน์เพียงใดในการบริหารบริหารจัดการหนี้สินของกลุ่มประชากรที่ศึกษานี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีช่วงโรคระบาดโควิด 19
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีกับแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของในปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีกับแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาลช่วงโรคระบาดโควิด 19 กับแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของคนวัยทำงานที่แตกต่างกัน มีแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 แตกต่างกัน
2. ปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีที่แตกต่างกัน มีแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 แตกต่างกัน
3. ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาลช่วงโรคระบาดโควิด 19 มีความสัมพันธ์กับแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 810,774 คน ซึ่งประกอบด้วยประชากรเพศชายจำนวน 374,550 คน และเพศหญิง 436,224 คน ตามทะเบียนประชากรจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2563 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563)

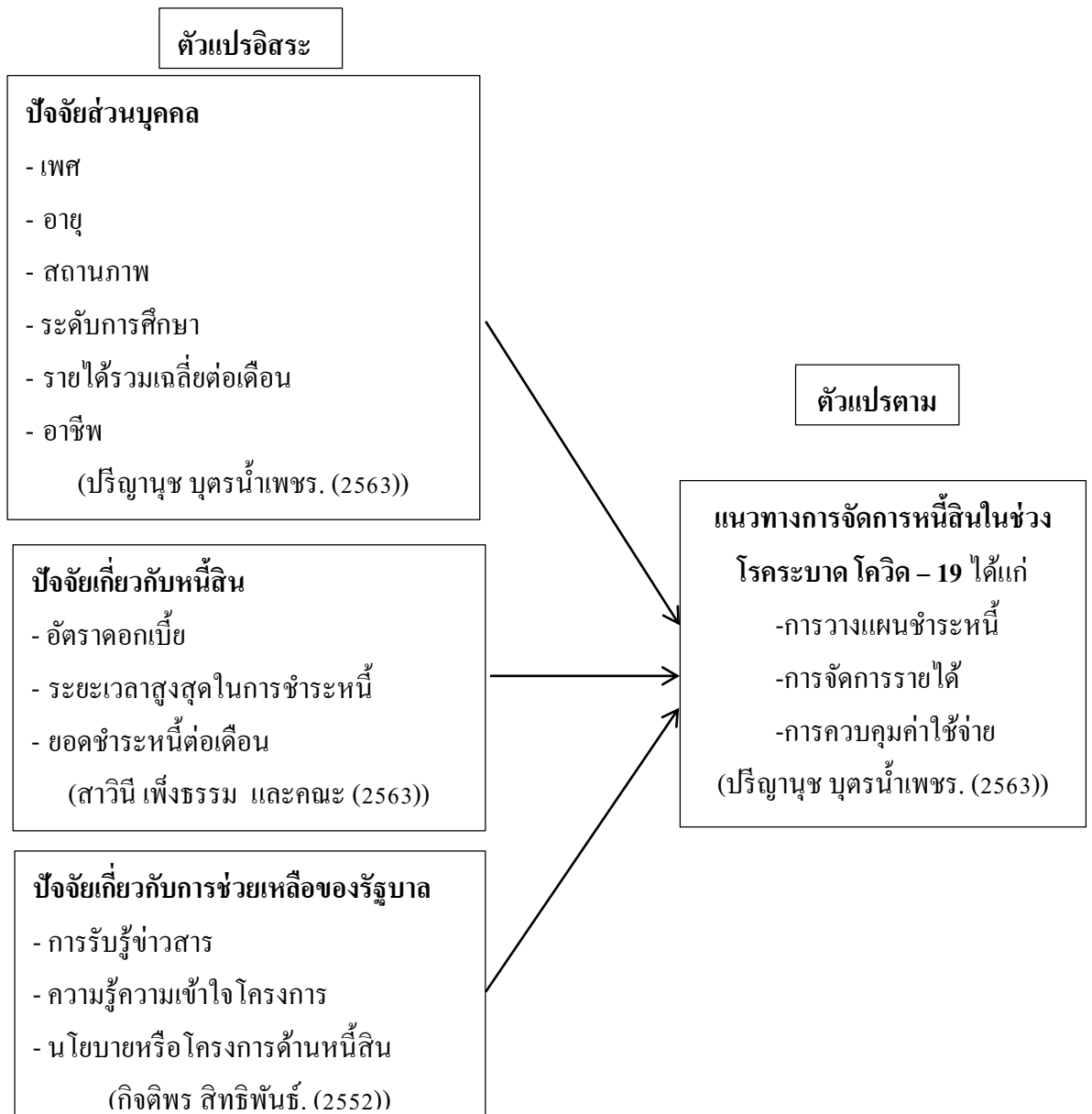
4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะปัจจัยตามที่ระบุในกรอบการวิจัยที่ส่งผลต่อแนวทางในการบริหารจัดการหนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 ในปีพ.ศ.2563-2564 ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ใช้เวลาเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ. 2564 – ธันวาคม พ.ศ. 2564

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. ระเบียบวิธีวิจัย

6.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรคนวัยทำงานในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี มีอยู่จำนวน 810,774 คน ตามลำดับ จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนก

ตามอายุ เพศ ภาค และจังหวัด ปี พ.ศ. 2563 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563) นำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามวิธีการของ Yamane (1973) ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

6.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงนำมาคำนวณโดยใช้ในการวิจัยตามวิธีการของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

6.3 กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างตามความน่าจะเป็น และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญธรรม กิจปริดาภิรุตย์, 2540) โดยเลือกแจกแบบสอบถามในพื้นที่กลุ่มตัวอย่างให้ครบตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยสร้างแบบสอบถามออนไลน์ และทำการกระจาย ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ตอบแบบสอบถามผ่านสื่อสังคมออนไลน์

6.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บข้อมูลการสำรวจแนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปี พ.ศ. 2563-2564 ด้วยแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นทางสถิติด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบักแล้วโดยมีค่าเท่ากับ 0.92 มากกว่าเกณฑ์ความน่าเชื่อถือ 0.70 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือภาระหนี้สินจากรัฐบาล ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการหนี้สินในช่วงโรคระบาด โควิด -19

6.5 วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

6.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ข้อมูลตัวแปรทั้งหมด ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน และปัจจัยเกี่ยวกับการช่วยเหลือของรัฐบาล รวมทั้งตัวแปรตาม แนวทางการจัดการหนี้สินในช่วงโรคระบาด โควิด - 19 จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อคุณลักษณะของตัวแปรตามการให้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยสถิติที่ใช้ คือการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา

รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และ ปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สินประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยที่ชำระ ระยะเวลาสูงสุดในการชำระหนี้ ยอดชำระหนี้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีแนวทางในการบริหารจัดการ หนี้สินช่วงโรคระบาดโควิด 19 แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติการทดสอบแบบ t – test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การ เปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Multiple Comparisons (LSD) และในส่วนของปัจจัยเกี่ยวกับ นโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาลนันทบุรี สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของ ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม คือ สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

7. ผลการศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

7.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 293 คน คิดเป็น ร้อยละ 73.3 ช่วงอายุระหว่าง 26-33 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีสถานภาพ โสด จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนที่ 30,000 ขึ้นไป จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ประกอบอาชีพหลักเป็น พนักงานบริษัท จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

7.2 การวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้บริการจาก สถาบันการเงินเอกชน จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีอัตราดอกเบี้ยสูงสุดชำระอยู่ที่ 2.01 % - 5.00 % ต่อปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 สินเชื่อที่ใช้บริการคือ สินเชื่อบัตรเครดิต จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 มีระยะเวลาจ่ายชำระหนี้สูงสุดอยู่ที่ 10 ปีขึ้นไปจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และ ยอดการชำระหนี้ต่อเดือนอยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5

7.3 การวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือภาระหนี้สินจากรัฐบาล

จากผลการศึกษา พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือภาระ หนี้สินจากรัฐบาลของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 เมื่อ พิจารณาตามข้อแล้ว ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ การรับรู้ข่าวสารนโยบายช่วยเหลือของรัฐบาลช่วง โควิด-19 ได้รับจากสื่อออนไลน์มากกว่าสื่อโทรทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมา คือ ความสามารถเข้าใจในจุดประสงค์ของนโยบายช่วยเหลือของรัฐบาลและ สามารถปฏิบัติตาม

เงื่อนไขได้ทันที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 มาตรการช่วยเหลือด้านหนี้สินช่วยคุณจัดแผนหนี้สินได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 มาตรการลดภาระหนี้สินช่วยเหลือได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรการของรัฐช่วยเหลือภาระหนี้ ประชาชนได้รับทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63

7.4 ผลการวิเคราะห์การวางแผนหนี้สิน

ด้านการวางแผนชำระหนี้สิน โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาตามข้อแล้ว ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่มีวินัยในการชำระหนี้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมา คือ การจะเจรจาขอผ่อนผันกับเจ้าหนี้ หากไม่สามารถชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนชำระหนี้ได้อย่างเหมาะสมในแต่ละเดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

ด้านการจัดการรายได้ โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.01 เมื่อพิจารณาตามข้อแล้ว ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่มีรายได้จากอาชีพหลักเพียงพอต่อการชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาคือ มีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ จากรายได้หลัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีเงินเหลือพอที่สามารถนำไปลงทุนให้ได้กำไรเกิดรายได้เพิ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81

ด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาตามข้อแล้ว ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่มีการจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่าย และจ่ายค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนค่าใช้จ่ายใหม่จากเดิม จากผลกระทบโรคระบาดโควิด-19 และ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นจากเดิมลงได้ในช่วงที่เกิดโรคระบาดโควิด -19 มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันเท่ากับ 3.63

7.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย สรุปได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านเพศ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีที่ส่งผลให้ แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 ไม่แตกต่างกัน_และในส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านอายุและรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีที่ส่งผลให้ แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 จากการวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน พบว่าอัตราดอกเบี้ยที่ชำระระยะเวลาสูงสุดในการชำระหนี้ และ ยอดชำระหนี้ต่อเดือน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 จากการวิเคราะห์ ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาล พบว่าปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาล มีความสัมพันธ์ทางบวก ต่อแนวทางในการบริหารจัดการหนี้ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ. 2563-2564 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.31$)

8. อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการบริหารจัดการหนี้สิน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีช่วงโรคระบาดโควิด 19 ด้านการวางแผนชำระหนี้สิน อยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี มีการปรับแนวทางในการจัดการหนี้สินจากผลกระทบโรคระบาดโควิด 19 ในด้านการวางแผนชำระหนี้สิน คือ ในช่วงโรคระบาดโควิด 19 ยังมีวินัยในการชำระหนี้เป็นอย่างดี ด้านการจัดการรายได้ คือ ในช่วงโรคระบาดโควิด 19 รายได้จากอาชีพหลักยังไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ และด้านค่าใช้จ่าย คือ ช่วงโรคระบาดโควิด 19 จึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่าย และจ่ายค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นก่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีญานุช บุตรน้ำ เพชร (2563) ที่พบว่าสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วง ระบาดโควิด 19 ด้านรายรับ/รายได้ อยู่ในระดับที่ดีเนื่องจากยังมีแหล่งรายได้หลักที่มีความมั่นคง หรือมีแนวคิดที่จะพัฒนาตนเองไปสู่การหารายได้เสริมจากแหล่งอื่น มากกว่าการมีรายได้หลักแค่ทางเดียว ด้านรายจ่าย/ค่าใช้จ่ายได้มีการวางแผนล่วงหน้าในการใช้จ่ายอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับ

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุและรายได้ ที่แตกต่างกัน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรีส่งผลให้แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานะ การศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อแนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาสอดคล้องบางส่วนในด้านอายุและรายได้ แต่ไม่สอดคล้องในด้านสถานะและการศึกษา กับงานวิจัยของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2561) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้ รายจ่าย การออม หนี้สิน และ

ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจก่อนนี้ และความต้องการกู้ของครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าหนี้ของครัวเรือนเกษตร ประกอบด้วย รายได้เงินสดของครัวเรือน ทรัพย์สินหรือความมั่งคั่งของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือน สมาชิกครัวเรือนที่พึ่งพิง และภูมิภาคของครัวเรือน นอกจากนี้ยังสอดคล้องบางส่วนด้านรายได้กับงานวิจัยของ พรภัทร อินทรพรพัฒน์และคณะ (2557) ที่ทำการศึกษารื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้สินของนักศึกษาปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษา ก่อหนี้สินมาจากอิทธิพลของรายได้คาดการณ์หลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ค่าครองชีพ ความคาดหวังในอัตราประโยชน์จากการศึกษาฯ พฤติกรรมแบบบริโภคนิยม ทักษะคิดต่อสถานะเศรษฐกิจ ความกดดันทางการเงิน รายได้ของครอบครัว ทักษะคิดเชิงบวกต่อการก่อหนี้สิน อำนาจซื้อของนักศึกษาทั้งทรัพย์สิน ปริมาณเงินออมโดยรวมและรายได้ต่อเดือน ตามลำดับ ทำนองเดียวกัน สอดคล้องด้านอายุแต่ ไม่สอดคล้องด้านเพศ สถานะ และอาชีพ กับงานวิจัยของ พลอยปภัส ไชยยานนท์ และวิจิตต์ศรี สงวนวงศ์ (2564) ที่ทำการศึกษารื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อหนี้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ในเขตภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ในเขตภาคเหนือ และการรู้จักการบริหารและ การวางแผนจัดการเงิน (รับ-จ่าย) ทำให้การก่อหนี้ลดลง

3. จากผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับหนี้สิน ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ในด้านอัตราดอกเบี้ยที่ชำระ ด้านระยะเวลาสูงสุดในการชำระหนี้ และด้านยอดชำระหนี้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ แนวทางการจัดการหนี้สินของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 ในปีพ.ศ.2563-2564 แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา นุชบุรณัฐ เพชร (2563) ที่พบว่า ปัจจัยด้านหนี้สินที่แตกต่างกัน มีผลต่อสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์COVID-19 ที่แตกต่างกัน โดยมีการวางแผนการชำระหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงและกำจัดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และเลือกก่อหนี้สินด้วยความจำเป็น

4. จากผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือด้านหนี้สินของรัฐบาล พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำต่อ แนวทางในการบริหารจัดการหนี้ของคนวัยทำงานในจังหวัดนนทบุรี ในช่วงโรคระบาดโควิด-19 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลอยปภัส ไชยยานนท์ และวิจิตต์ศรี สงวนวงศ์ (2564) ที่พบว่านโยบายการเมือง/รัฐบาล มีผลต่อการก่อหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคเหนือ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวินี เฟื่องธรรม และศิวฤทธิ์ สุนทรเสถียร (2563) ที่พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคารอยู่ในระดับมาก สาเหตุมาจากสถานะเศรษฐกิจที่ซบเซา และการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของรัฐบาล

9. ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

9.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. สำหรับสถาบันการเงิน ประชากรส่วนใหญ่ใช้บริการสถาบันการเงินเอกชน ประเภทสินเชื่อที่มีเป็นบัตรเครดิต และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ถึงแม้ประชากรจะมีการวางแผนและวินัยในการชำระหนี้ แต่มีแนวโน้มที่จะเจราจาใกล้เกลี่ยหนี้ เมื่อตนเองไม่สามารถชำระหนี้ได้ ดังนั้นสถาบันการเงินควรมีการติดตามสถานะ การชำระหนี้ของลูกค้าเป็นรายๆ ไป และอาจยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับสินเชื่อระยะเวลา หรืออัตราดอกเบี้ย เพื่อช่วยให้ลูกค้าสามารถมีช่องทางในการวางแผนหนี้สินได้ ไม่เกิดหนี้เสีย และให้ยังคงสภาพเป็นลูกค้าของสถาบันไว้ นอกจากนี้สถาบันการเงินสามารถนำงานวิจัยนี้ไปช่วยในการพัฒนาหรือเพิ่มผลิตภัณฑ์เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และเพิ่มฐานลูกค้าให้มากขึ้น

2. สำหรับหน่วยงานของรัฐบาล จากมาตรการนโยบายช่วยเหลือหนี้สินรายย่อยในช่วงโควิด-19 ของรัฐบาล ส่วนใหญ่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมาตรการนโยบายช่วยเหลือ และมีความคิดเห็นที่สามารถช่วยเหลือได้จริง และทั่วถึงประชาชน ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยนี้พบว่านโยบายมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการวางแผนหนี้สินจริง แต่ยังอยู่ในระดับที่ต่ำ ดังนั้นในการกำหนดนโยบายครั้งต่อไป ควรเพิ่มการกระจายข่าวในหลายๆช่องทาง สร้างความเข้าใจให้แก่กลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น หรือหากมีนโยบายที่ต้องผ่านสถาบันการเงินอาจใช้สถาบันการเงินเป็นตัวช่วยในการกระจายข่าว และสร้างความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

9.2 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ปัจจัยด้านหนี้สินยังมีความสำคัญที่ควรทำวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบที่นำไปสู่การแก้ปัญหาด้านหนี้สินให้มีประสิทธิภาพ โดยอนาคตอาจสำรวจเกี่ยวกับหนี้สินในประเด็นอื่น เช่น ยอดรวมหนี้สินทั้งหมด แบ่งเป็นระยะสั้นและระยะยาว เพิ่มปัจจัยเกี่ยวกับการผิดชำระหนี้ ถ้าดับสินเชื่อที่ต้องการชำระให้หมด เป็นต้น

2. อาจเพิ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการหนี้เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจเพิ่มเติม ปัจจัยด้านการเลือกสถาบันการเงิน นโยบายของรัฐที่ส่งผลต่อสินเชื่อในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัล เพราะ โลกดิจิทัลอาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน โดยเฉพาะการจัดการหนี้ก็เป็นได้

บรรณานุกรม

- กิจติพร สติพิพันธุ์. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ. (2540). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7*. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์และปกเจริญผล.
- ปริญญาบุช บุตรน้ำ เพชร. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ของประชากรในกรุงเทพมหานคร* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรภัทรอินทรวรพัฒน์, สิริรัตน์เชษฐสุมน, และผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2557) *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้สินของนักศึกษาปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร,วารสารเกษตรศาสตร์ 6 (สังคม) ปีที่ 35:1*
- พลอยปลั่ง ไชยยานนท์ และ วิจิตต์ศรี สงวนวงศ์, (2564) *การวิเคราะห์สภาวะหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อหนี้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ในเขตภาคเหนือ.วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2564, หน้า 63-75*
- สาวินี เฟื่องธรรม และศิวฤทธิ์ สุนทรเสณี (2563) *ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อบริษัทประกันของธนาคารออมสินเขตชัยภูมิ. (การค้นคว้าแบบอิสระ), บัณฑิตวิทยาลัย สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.*
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้ รายจ่ายการออมหนี้สิน ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจก่อหนี้และความต้องการกู้ยืมของครัวเรือนเกษตรกร.* สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2564. จาก <http://www.oae.go.th/view/1/>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2563). “จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามอายุ เพศ ภาค และจังหวัด ปี พ.ศ. 2563” จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2564
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row. pp.202-204.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.